

صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

معاونت سیاسی

اداره پژوهش های سیاسی

رقابت برای ریاست بر کمیسیون اروپا

فرآورده‌های خبری و تولیدات پژوهشی در بخش های زیر قابل دسترس است:

– وب سایت خبرگزاری صداوسیما (سرویس پژوهش) <http://www.iribnews.ir>

پژوهشگر: علی ظریف

- اختلاف کشورهای اتحادیه اروپا برای تعیین رئیس آینده کمیسیون اروپا
- کاهش اثر گذاری حزب میانه روی «مردم اروپا» در سیاست گذاری های آتی اتحادیه اروپا
- افزایش نفوذ جریانات لیبرال و سبزها در سیاست گذاری آتی اتحادیه اروپا
- تصمیم گیری برای کسب پست های اتحادیه اروپا با توجه به وابستگی حزبی، ملیت و جنسیت کاندیداها

■ مقدمه

انتخابات پارلمان اروپا از روز پنج شنبه ۲۳ مه (2 خرداد) آغاز شده و تا روز یکشنبه ۲۶ مه 2019 (5 خرداد) ادامه یافت. همانطور که قبلا پیش بینی می شد «حزب مردم اروپا» با به دست آوردن 180 کرسی بیشترین آرا را به خود اختصاص داد. با وجودیکه این حزب به پیروزی بزرگی دست یافت اما نتوانست آرای لازم برای تبدیل شدن به قوی ترین گروه سیاسی در پارلمان اروپا را بدست آورد و باید برای پیشبرد سیاستهایش با دیگر احزاب و گروههای پارلمان اروپا مشارکت و همکاری نماید. شگفتی بزرگ انتخابات پارلمان اروپا، میزان مشارکت بالای شهروندان این اتحادیه بود. رسانه ها اعلام کردند ۵۱ درصد واجدان شرایط در این انتخابات شرکت کردند که این میزان هشت درصد بیشتر از آخرین انتخابات اروپا در پنج سال پیش است. در واقع برنده اصلی انتخابات پارلمان اروپا «لیبرال ها» و «سبزها» بودند. در آلمان سبزها با به دست آوردن ۲۰ درصد آرا حتی از سوسیال دموکرات ها نیز پیشی گرفته و در جایگاه دوم پس از احزاب محافظه کار مسیحی نشستند. این بهترین نتیجه برای حزب سبزها در یک انتخابات سراسری تا کنون بوده است. در پی این موفقیت تعداد کرسی سبزها در پارلمان از ۵۲ به ۶۷ صعود کرد. لیبرال ها هم با احتساب آرای حزب جدید امانوئل مکرون در فرانسه به ۱۰۵ کرسی دست پیدا کردند. با وجودیکه «پوپولیست های راست» در برخی کشورها مثل ایتالیا و فرانسه بسیار قدرتمند شده اند اما در مجموع کمتر از پیش بینی های اولیه رأی به دست آورده اند. مجموع این احزاب توانسته اند به ۱۵۰ کرسی در پارلمان اروپا دست پیدا کنند اما این احزاب در فراکسیون های مختلف پخش می شوند. آمارها نشان می دهد در بسیاری از ۲۸ کشور اروپایی تاکنون احزاب بزرگ میانه ضعیف تر شده اند اما در مقابل لیبرال ها، سبزها و احزاب دست راستی اما قوی تر شده اند. انتخابات پارلمان اروپا بیش از همه در بریتانیا غافلگیر کننده بود. کشوری که به احتمال قوی تا پنج ماه دیگر اتحادیه اروپا را ترک خواهد کرد و همانطور که انتظار می رفت نتوانست برگزیت را تا پیش از برگزاری انتخابات اروپا به سرانجام رساند. در بریتانیا حزب نوپای «برگزیت» به رهبری «تایجل فراژ»، که مخالف اتحادیه اروپاست با ۳۱ و نیم درصد آرا پیشتاز شد و محافظه کاران که دولت را در هم اکنون دست دارند، به سختی شکست خوردند. حالا با مشخص شدن وضعیت احزاب و گروههای سیاسی در پارلمان اروپا موضوع انتخاب «رئیس جدید کمیسیون اروپا» از اهمیت ویژه ای برخوردار شده است. کمیسیون اروپا European Commission نهادی پر اهمیت و عالی است که نقش قوه مجریه را در اتحادیه اروپا ایفا می کند. این کمیسیون مسئول پیشنهاد قوانین، اجرای تصمیم گیری ها، تنفیذ پیمان نامه ها و روی هم رفته انجام کارهای روزمره اتحادیه اروپا است. ساختار کمیسیون اروپا به صورت کابینه ای متشکل از ۲۸ نماینده یا کمیسیونر است، و هر یک از کشورهای عضو اتحادیه اروپا دارای یک نماینده در کمیسیون اروپا هستند. این نمایندگان نه برای پیگیری منافع کشور خود، بلکه در راه تحصیل منافع همه اعضای اتحادیه اروپا فعالیت می کنند. دفتر اصلی کمیسیون اروپا در شهر بروکسل پایتخت بلژیک قرار دارد. هم اکنون رئیس این کمیسیون «یان کلود

یونکر «سیاستمدار اهل لوکزامبورگ است. یونکر از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۳ به مدت بیش از هجده سال نخست‌وزیر لوکزامبورگ بود. او همچنین از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳ رئیس «گروه یورو» و از نوامبر ۲۰۱۴ رئیس کمیسیون اروپاست. پیش از برگزاری انتخابات، گمان می‌رفت احزاب محافظه‌کار و سوسیال‌دموکرات مجموعاً قادر به تأمین اکثریت آرا در پارلمان اروپا باشند و می‌توانند بدون نیاز به ائتلاف و همراهی سایر احزاب بر سر پست‌های حساس اتحادیه اروپا و از جمله ریاست کمیسیون اروپا توافق کنند. اما حالا مشخص شده برای انتخاب رئیس کمیسیون اروپا نیاز به ائتلاف میان احزاب اروپایی است. کاملاً آشکار است که در ارتباط با انتخاب رئیس کمیسیون اروپا اختلاف نظر جدی بین فرانسه و آلمان هم روی داده است. در حالیکه «آنگلا مرکل» صدر اعظم آلمان از ریاست «مانفرد وبر» حمایت می‌کند «مانوئل مکر» در حاشیه اجلاس رهبران و سران کشورهای عضو اتحادیه اروپا از ریاست «مارگارت وستاگر» و «میشل بارنیه» سخن گفت و درباره مانفرد وبر سکوت کرد. رهبران و سران کشورهای عضو اتحادیه اروپا پس از نشست روز ۲۸ مه (۷ خرداد) در بروکسل از «دونالد توسک»، رئیس شورای اتحادیه اروپا خواسته‌اند وظیفه میانجیگری بین احزاب حاضر در پارلمان اروپا را برعهده گیرد. توسک اعلام کرد همه توان خود را به کار خواهد بست تا پیش از پایان ماه ژوئن (۹ تیر)، رئیس کمیسیون اروپا تعیین شود. موضوعی که تحقق پیدا نکرد. افزون بر آن، سرنوشت پست‌های حساس دیگری در اتحادیه اروپا نیز باید از نو تعیین شود. از آن جمله تعیین رئیس جدیدی برای بانک مرکزی اروپا و همچنین یافتن جانشینی برای فدریکا موگرنی، هماهنگ‌کننده سیاست خارجی این اتحادیه است. از حالا می‌توان پیش‌بینی کرد که کسب توافق بر سر پست‌های حساس این اتحادیه تبدیل به چالش بزرگی برای کشورهای عضو در روزهای آتی خواهد بود.

■ جایگاه کمیسیون اروپا در تصمیم‌گیری اتحادیه اروپا

کمیسیون اروپا نهادی عالی در تصمیم‌گیری‌های اتحادیه اروپاست. اما در بالاترین سطح تصمیم‌گیری، شورای سران کشورهای عضو اتحادیه اروپا قرار دارد. اعضای این شورا چهار بار در سال جلسه برگزار می‌کنند تا اولویت‌های سیاسی و اهداف اتحادیه را مشخص کنند. به طور کلی نهادهای تصمیم‌گیری در اتحادیه اروپا به شکل ذیل تصمیم‌گیری می‌کنند:

۱- «اجلاس سران» کشورهای عضو تصمیمات مربوط به خط مشی سیاسی را در شورای عالی اروپا اخذ می‌کنند.

۲- «کمیسیون اروپا» لایحه‌های قوانین جدید را پیشنهاد می‌کند.

۳- «پارلمان اروپا» لایحه‌های قوانین را بررسی کرده و به همراه شورای وزیران اخذ تصمیم می‌کند.

۴- «شورای وزیران» و پارلمان مشترکاً قوانین را تصویب می‌کنند.

۵- «کمیسیون اروپا» نظارت دارد که تمام کشورهای عضو از قوانین جدید پیروی کنند.

۶- «دادگاه اروپا» به اختلافات ممکنه رسیدگی می‌کند.

شورای وزیران نهادی دیگر است که نام رسمی این نهاد «شورای اتحادیه اروپا» است و از وزیران دولت‌های عضو اتحادیه اروپا تشکیل می‌شود. بر اساس قانون، آن‌ها تنها می‌توانند پیشنهادات مطرح شده از طرف کمیسیون را بررسی کنند. موضوع مورد

بحث شورا مشخص کننده این است که کدام وزیر از کشور اروپایی در جلسات شورا شرکت کند. مثلا، وزیر محیط زیست یا کشاورزی. شیوه تصویب قوانین به موضوع مورد بحث بستگی دارد. در موضوعاتی مانند مالیات و مسائل دفاعی به اتفاق آرا نیاز هست ولی در باقی مسائل رای نمایندگان ۶۵ درصد جمعیت اتحادیه کفایت می کند.

اما کمیسیون اروپا پس از اجلاس سران کشورهای عضو مهمترین رکن اتحادیه اروپا محسوب می شود. کمیسیون اروپا موتور محرکه اتحادیه است و کارهای روزمره آن را انجام می دهد. این کمیسیون ۲۸ عضو دارد که نمایندگان کشورهای عضو و رئیس کمیسیون مشمول آن است. مقر آن در بروکسل است. از اعضای کمیسیون انتظار می رود که تعلقات ملی خود را کنار بگذارند و با استقلال کامل و برای منافع کل اتحادیه اروپا عمل کنند. این کمیسیون تنها بخشی از اتحادیه اروپا است که می تواند قوانین جدید پیشنهاد دهد، ولی نقشی در روند تصویب آن ها بازی نمی کند. دیگر وظایف اصلی آن از این قرار است:^۱

■ رایزنی اروپایی

در جریان دیدار رهبران اتحادیه اروپا در پی انتخابات پارلمان اروپایی، فرانسه و آلمان در مورد اینکه چه کسی باید مسئولیت پست کلیدی ریاست کمیسیون اروپا را به عهده گیرد دچار اختلاف نظر شدند. آنگلا مرکل صدر اعظم آلمان مایل بود «مانفرد وبر»، نامزد حزب راست میانه مردم اروپا، ریاست کمیسیون اروپا را به عهده گیرد. در سال 2014 حزب مردم اروپا 217 کرسی پارلمان اروپا را بدست آورد و توانست با اکثریت آرا فرد مورد نظر خود یعنی «یان کلود یونکر» را به ریاست کمیسیون اروپا برساند. اما کسب این مقام این بار برای آقای وبر که آلمانی است خیلی دشوارتر است. شمار کرسی های این حزب از ۲۱۷ کرسی به ۱۸۰ کاهش یافته است در حالیکه پارلمان اروپایی ۷۵۱ کرسی دارد.

«دونالد توسک» رئیس شورای اتحادیه اروپا پیشنهاد کرد که «فرانتس تیمرمانس» سیاستمدار چپ میانه از هلند پست ریاست کمیسیون اروپا را اشغال کند. آقای تیمرمانس که از سیاستمداران کارکشته در بروکسل است هم اکنون معاون آقای یونکر رئیس کمیسیون اروپا است. اما رقابت های ملی در سطح اروپا بسیار شدید شده است و سیاستمداران در لهستان، مجارستان و رومانی روش های او در اعمال سیاست «حاکمیت قانون» اتحادیه اروپا را نمی پسندند. منابع اروپایی هم گفتند شانس موفقیت فرانس تیمرمانس، کاندید سوسیالیست ها برای کسب ریاست کمیسیون اتحادیه اروپا افزایش یافته است. مساله ای که بعدا رد شد. خبرهای دیگری هم منتشر شد مبنی بر این که کشورهای عضو برای یافتن جانشینی برای ژان کلود یونکر، به کسب یک توافق

1 - بی بی سی، آشنایی با نهادهای اتحادیه اروپا

نزدیک شده‌اند. البته احزاب مختلف حاضر در پارلمان اروپا کاندیداهای متفاوتی را برای پست ریاست کمیسیون اتحادیه اروپا معرفی کرده بودند. از آن جمله می‌توان به مانفرد وبر، کاندید حزب سوسیال مسیحی آلمان اشاره کرد که از حمایت احزاب محافظه‌کار اروپا برخوردار است. فرانس تیمرمانس هلندی نیز با حمایت و پشتیبانی احزاب سوسیال دموکرات و سوسیالیست اروپا برای احراز این پست کاندیدا شده بود. لیبرال‌ها هم مارگارت وستاگر دانمارکی را کاندیدا کرده‌اند.

«مارگارت وستاگر»، کمیسر اروپا در امور رقابتهای بازرگانی نیز هواداران جدی خود را دارد. او هم اکنون قدرتمندترین زن در بروکسل است. او همیشه مایل بوده افکار خود را با سر و صدای بسیار به واقعیت تبدیل کند. وی هم اکنون به دنبال ترویج سیاست های رقابت سالم برای کمک به رشد اقتصادی در بازار اروپا است. اما اجرای این طرح مستلزم قدرت بالا، مقاومت در برابر شرکت های متخلف و حتی روحیه جنگجو و پرخاشگرانه است. از زمان دریافت پست جدید یعنی کمیسر اروپا در امور رقابتهای بازرگانی در سال 2014، وستاگر پرونده های دولتی را علیه برخی از بزرگترین شرکت های جهان و میزبان های کم اهمیت اروپایی آنان، از جمله استارباکس در هلند و اپل در ایرلند، دنبال کرده است. او از گوگل (برای سوء استفاده از سلطه خود به عنوان یک موتور جستجوگر) و گازپروم (برای افزایش قیمت ها) تحقیق کرده است. به نظر می رسد که او در انتخاب اهداف خود به سیاست توجهی نداشته است، حتی مقام رئیس خود را نادیده گرفته و یان کلود یونکر رئیس کمیسیون اروپا را در سال جاری در خصوص پرونده تخلفات مالیاتی مک دونالد تحت فشار قرار داده است.¹

آخرین گزارش رسانه‌های آلمانی با استناد به محافل اروپایی از توافق کشورهای عضو این اتحادیه برای روی کار آمدن «فرانس تیمرمانس» سوسیال دموکرات به عنوان رئیس کمیسیون اروپایی و «مانفرد وبر» محافظه کار به عنوان رئیس پارلمان اروپا خبر می دهد. جمعه گذشته مشخص شد که برای ریاست کمیسیون اروپایی مانفرد وبر، نامزد مورد حمایت مرکل اتفاق نظری برای عهده داری این سمت بین کشورهای عضو وجود ندارد. البته برخی کشورهای شرق اروپا هم مخالف روی کار آمدن «فرانس تیمرمانس» به عنوان ریاست آینده کمیسیون اروپایی هستند. یک سخنگوی دولت مجارستان در این باره گفته است که نه تیمرمانس و نه وبر برای کشورهای مجارستان، چک، اسلواکی و لهستان قابل قبول نیست.²

اما در رای گیری های صورت گرفته هیچ یک از این سه کاندیدای اصلی موفق به کسب اکثریت آرا نشدند. به همین دلیل هم، امانوئل مکران اعلام کرد که باید چهره دیگری برای ریاست کمیسیون اروپا پیشنهاد شود.

سایت خبری "تاگس اشپیگل" وابسته به شبکه یک تلویزیون آلمان روز یکشنبه نهم تیر (۳۰ ژوئن) خبر از احتمال توافق بر سر گزینش ریاست کمیسیون اروپا داده است. «دونالد توسک»، رئیس شورای اروپا اعلام کرده است که تصمیم در مورد یافتن جانشینی برای ژان کلود یونکر، رئیس کنونی کمیسیون اروپا در ارتباط با تصمیم گیری پیرامون سایر پست‌ها و مقام‌های حساس اتخاذ خواهد شد. به سخن دیگر، احزاب حاضر در پارلمان اروپا مقام‌های خالی موجود را بین خود تقسیم خواهند کرد. تصمیم گیری درباره چند پست حساس در اتحادیه اروپا پس از برگزاری انتخابات پارلمانی الزامی شده است. از آن جمله است انتخاب «رئیس کمیسیون اروپا، انتخاب رئیس بانک مرکزی اروپا، انتخاب هماهنگ کننده سیاست خارجی اتحادیه اروپا و همچنین انتخاب رئیس شورای اتحادیه اروپا». دونالد توسک اعلام کرده است که تصمیم گیری برای این پست‌ها با توجه به وابستگی حزبی، ملیت و

1 - سایت خبری انتخاب، 1398/1/2

2 - خبرگزاری تسنیم، 1398/4/10

جنسیت کاندیدها صورت خواهد گرفت. از این رو، تحلیلگران احتمال می‌دهند که احزاب بزرگ حاضر در پارلمان اروپا به نوعی درباره این پست‌های حساس و مهم با یکدیگر به سازش و توافق برسند.^۱

■ کاندیداهای مورد حمایت فراکسیونهای اروپایی

مانفرد وبر، فراکسیون حزب مردم اروپا

آقای وبر ۴۶ ساله و اهل بایرن آلمان است. وی از سال ۲۰۱۴ رهبری فراکسیون حزب مردم اروپا را به عهده داشته است. در عین حال، نامزدی او هم به تایید خانم مرکل رسیده است. اما حزب مردم اروپا در انتخابات اخیر تضعیف شد، و به همین خاطر ممکن است که آقای وبر به خواسته‌اش نرسد. فراکسیون‌های لیبرال و سوسیالیست هم اعلام کرده‌اند که از نامزدی او حمایت نخواهند کرد. منتقدان او می‌گویند که او تا به حال هیچ منصبی در دولت نداشته است، و صلاحیت لازم برای این شغل را ندارد. آقای مکرون در خلال اجلاس سران اتحادیه اروپا گفت که هیچ یک از سه نامزد اصلی "نتوانست اکثریت آرا را به خود اختصاص دهد." از طرف دیگر، الکسیس سیراس، نخست‌وزیر سوسیالیست یونان، هم گفته است که نامزدی آقای وبر باعث بروز شکاف در اتحادیه اروپا شده است و "محلی از اعراب ندارد".

فرانس تیمرمانس، فراکسیون سوسیالیست‌های اروپا

او توانست در جریان انتخابات پارلمان اروپا حزب کارگر هلند را به یک پیروزی غیرمنتظره برساند، و با گرفتن موضعی در حمایت از این اتحادیه رای ۱۹ درصد شرکت‌کنندگان را کسب کند. آقای تیمرمانس نایب‌رئیس اول کمیسیون اروپا است. قانون منع استفاده از نی‌های پلاستیکی از دستاوردهای او به شمار می‌رود، و توافق سال ۲۰۱۶ اتحادیه اروپا با ترکیه بر سر کاهش مهاجران ورودی به این مجموعه در پی مذاکرات او حاصل شد. مخالفانش به او مدام حمله کرده‌اند، اما چنین حملاتی موثر واقع نشده، و رهبر چندزبانه حزب کارگر از فرصت به دست آمده برای رسیدن به نامزدی ریاست کمیسیون اروپا استفاده کرد. چیزی که ممکن است مانع رسیدن او به این مقام شود بی‌علاقگی کشورهای مثل لهستان، مجارستان، و رومانی است؛ او با انتقاد از وضعیت حاکمیت قانون در این کشورها باعث عصبانیت آنها شده است.

مارگارت وستاگر، فراکسیون لیبرال

خانم وستاگر جایگاه مهمی در سیاست دانمارک دارد و طی پنج سال گذشته به عنوان کمیسیونر رقابت اتحادیه اروپا ایفای نقش کرده است. از جمله دستاوردهای او می‌توان به جریمه سنگین دو شرکت اپل و گوگل به خاطر فعالیت‌های انحصارطلبانه اشاره کرد. این دستاوردها چنان باعث عصبانیت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، شد که او در پی اعمال این جریمه‌های سنگین به آقای یونکر گفت: "این رئیس امور مالیاتی شما واقعا از ایالات متحده بدش می‌آید." شکی نیست که خانم وستاگر توجه‌ها را به خود جلب کرده است، و فراکسیون لیبرال هم به خاطر ورود حزب آقای مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، به پارلمان اروپا قدرتمندتر شده است. با این حال او ممکن است نتواند حمایت بزرگترین فراکسیون پارلمان، یعنی حزب مردم اروپا، را کسب کند. از طرف دیگر، او یکی از سه نامزدی است که از طرف پارلمان اروپا معرفی شده‌اند، و اگر رقابت میان این سه نفر به نتیجه نرسد، ممکن است کلا کنار گذاشته شود. از قول آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، نقل شده است که اگر نامزد حزب مردم اروپا کنار گذاشته شود، نامزدهای فراکسیون لیبرال و فراکسیون سوسیالیست‌های اروپا نیز باید کنار گذاشته شوند.

اسکا کلر، فراکسیون سبزها

احزاب سبز در انتخابات ماه مه پیشرفت عمده‌ای داشتند، و فراکسیون سبزها حالا به چهارمین فراکسیون بزرگ پارلمان تبدیل شده است. مسائل زیست‌محیطی طی پنج سال آینده در بطن مباحث اتحادیه اروپا جای خواهد گرفت. از طرف دیگر، حزب سبز در کشور او آلمان هم در صدر نظرسنجی‌ها قرار دارد. اسکا کلر نامزد اصلی سبزها در سال ۲۰۱۴ بود، و به حقوق مهاجران به اندازه مسائل زیست‌محیطی بها می‌دهد. وقتی در سال ۲۰۰۹ برای نخستین بار به پارلمان اروپا راه یافت، تنها ۲۷ سال داشت، و با اینکه می‌گوید هدفش نمایندگی همه اقشار اجتماعی است، ولی صدای جوان‌های اتحادیه اروپا باید بیشتر به گوش برسد. او احتمالا در یافتن حامی میان کشورهای عضو اتحادیه با مشکل مواجه خواهد شد. لهستان، جمهوری چک، و مجارستان وابستگی زیادی به زغال سنگ دارند و از خود در برابر برنامه‌های زیست‌محیطی خیلی از کشورهای عضو مقاومت نشان می‌دهند.¹

■ انتخاب رهبران اروپایی

رهبران اتحادیه اروپا سرانجام پس از بحث و گفتگوهای مفصل در جریان نشست‌هایی طولانی شورای اروپا که سه روز طول کشید، نامزدهای نهایی خود را برای ریاست نهادهای اتحادیه انتخاب کردند. گام بعدی توسط نمایندگان در پارلمان اروپا برداشته خواهد شد؛ آنها باید با رای خود این انتخاب رهبران اتحادیه را تایید یا رد کنند. بر اساس تصمیم رهبران اروپایی «اورزولا فن در لاین»، وزیر دفاع آلمان و از نزدیکان آنگلا مرکل، صدراعظم این کشور به عنوان نامزد ریاست کمیسیون اروپا برگزیده شد. اورزولا فن در لاین که ۶۰ سال دارد و بیش از ۱۶ سال است به عنوان وزیر در دولت‌های مختلف آلمان فعالیت می‌کند، رابطه نزدیکی با فرانسه دارد از مدافعان طرح نظامی ایجاد یک دفاع مشترک آلمان-فرانسه است. اعلام نامزدی او برای این پست نشان داد که قرار است سکان هدایت کمیسیون اروپا همچنان در دست عضوی از حزب مردم اروپا، متشکل از نمایندگان راست میانه پارلمان اروپا باقی بماند. این حزب در جریان انتخابات پارلمان اروپا که در ماه مه برگزار شد نیز بیشترین رای شهروندان اروپا را از آن خود کرد. ریاست

خانم «فن در لاین» بر کمیسیون اروپا زمانی قطعی و نهایی خواهد شد که نمایندگان پارلمان اروپا با رای اکثریت مطلق، این نامزدی را تایید کنند. اما اگر او این میزان از رای را به دست نیاورد، آنگاه بار دیگر شورای اروپا تشکیل جلسه خواهد داد، ماراتن گفتگوی ۲۸ رهبر اتحادیه اروپا برای دومین بار آغاز خواهد شد تا نامزد جدیدی برای این مقام، به پارلمان اروپا معرفی شود.

«شارل میشل»، نخست وزیر بلژیک نامزد پست ریاست شورای اروپا شده است. وی قرار است جانشین «دونالد توسک» شود. وی ۴۳ ساله است و در اکتبر سال ۲۰۱۴ میلادی در سن ۳۸ سالگی به نخست وزیری بلژیک رسید.

«کریستین لاگارد»، رئیس کنونی صندوق بین‌المللی پول برای ریاست بانک مرکزی اروپا نامزد شده است تا جانشین «ماريو دراگی» شود.

خانم لاگارد فرانسوی است و بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۱ میلادی در دوران ریاست جمهوری نیکولا سارکوزی وزیر اقتصاد و دارایی فرانسه بود. وی در سال ۲۰۱۱ رئیس صندوق بین‌المللی پول شد.

«جوزف بورل»، وزیر خارجه اسپانیا نیز برای ریاست بر دستگاه سیاست خارجی اتحادیه اروپا نامزد شده است تا جانشین «فدریکا موگرینی» شود.

وی متولد منطقه کاتالونای اسپانیا و یکی از مدافعان یکپارچگی کشور است. آقای بورل ۷۲ ساله در سال ۲۰۱۸ میلادی از سوی پدرو سانچز، نخست وزیر اسپانیا به عنوان وزیر خارجه برگزیده شد. وی در انتخابات اخیر پارلمان اروپا نامزد حزب کارگران سوسیالیست اسپانیا بود و توانست بیشترین آرا را برای ورود به پارلمان به دست آورد.^۱

■ «اورزولا فن در لاین» کیست؟

«اورزولا گرتروید فن در لاین» Ursula von der Leyen در ۸ اکتبر ۱۹۵۸ در بروکسل بلژیک بدنیا آمد. این سیاستمدار آلمانی در حزب محافظه‌کار اتحادیه دموکرات مسیحی آلمان عضویت دارد و وزیر دفاع کنونی آلمان است. او نخستین زنی است که در تاریخ آلمان این سمت را بر عهده گرفته است. او که حرفه‌اش پزشکی است، پیشتر در کابینه اول مرکل، وزیر فدرال امور خانواده، سالمندان، زنان و جوانان و در کابینه دوم آنگلا مرکل، وزیر کار و امور اجتماعی و بوده است. وی تحصیلات خود را در زمینه اقتصاد در دانشگاه‌های گوتینگن، مونستر و مدرسه اقتصاد لندن شروع کرد. در ۱۹۸۰ به پزشکی تغییر رشته داد و در ۱۹۸۷ از مدرسه پزشکی هانوفر فارغ‌التحصیل شد. از ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۲ دستیار پزشکی در مدرسه پزشکی دانشگاه هانوفر بود. او حین تحصیلات تکمیلی در ۱۹۹۱ مدرک تخصص پزشکی دریافت کرد. او از ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۶، که شوهرش عضو هیئت علمی دانشگاه استنفورد بود، خانه‌دار بود. او در ۲۰۰۱ کارشناسی ارشد بهداشت عمومی را دریافت کرد.

او چند زبانه در بلژیک بزرگ شد و انگلیسی و فرانسوی را همچون آلمانی، زبان مادری خود صحبت می‌کند.^۱

■ نتیجه گیری

تحولات رخ داده در دسامبر ۲۰۱۸ در فرانسه توسط اعتراضات گسترده جلیقه زردها، مشکلات پیش روی خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، موج نارضایتی‌ها در آلمان و دیگر پایتخت‌های اروپایی از جمله عوامل فراهم آوردن شکنندگی اتحادیه اروپا در برابر سیاست‌های محافظه کارانه خواهند بود. همچنین امواج جدید مهاجرت به اروپا، ترس از حملات تروریستی و شیوع نارضایتی‌ها از شرایط بد اقتصادی، اجتماعی و امنیتی از جمله بی‌نظمی‌هایی هستند که می‌توانند موجبات تغییر سیاسی اروپا را در سال‌های آینده فراهم کنند. اتحادیه اروپا هم اکنون با پرسش‌های زیادی مواجه شده است. آنچه که امروز در اروپا موجب اختلاف شده، تبعات ناشی از بحران مهاجرت نیست، بلکه حفظ شرایط موجود در برابر تغییر است. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که گروهی از مردم اتحادیه اروپا را بخشی از سیستم دولتی خود می‌انگارند؛ برخی آن را محدودیتی در توانایی سیستم دولتی برای عمل به وعده‌هایش می‌دانند و برخی دیگر هم اتحادیه اروپا را مانعی در برابر شکست‌ها و مشکلات دولت‌های ناکارآمد ملی خود تلقی می‌کنند. اقبال مردم به گروه‌های لیبرال و سبز و حتی عناصر افراطی دست راستی و فاصله گرفتن از محافظه کاران میانه رو نشان می‌دهد اروپا مشتاق به تغییر است. در این رهگذر سوسیالیست‌ها، لیبرال‌ها و سبزها به دنبال تصاحب کرسی ریاست کمیسیون اروپا هستند تا تغییرات مورد نظر خود را دنبال نمایند.

حالا باید منتظر بود و دید که آیا انتخاب سران اتحادیه اروپا یعنی «اورزولا فن در لاین» مورد تایید پارلمان اروپا قرار خواهد گرفت یا دیگران باید شانس خود را برای نشستن بر صندلی ریاست کمیسیون اروپا امتحان کنند. به نظر می‌رسد بسیاری از کشورهای اروپایی با توجه به تغییرات جدید علاوه بر منافع اروپایی منافع ملی خود را نیز مورد توجه قرار داده‌اند. این بلا تکلیفی می‌تواند هشدار بزرگ برای اروپا باشد. آیا اروپا با انقلابی ناسیونالیستی مواجه شده است؟ نتایج انتخابات پارلمان اروپا تایید کرد احزاب سنتی در انتخابات اروپا در معرض ریزش آراء قرار گرفتند و ناسیونالیست‌ها می‌توانند انتظار موفقیت بیشتری را نسبت به گذشته داشته باشند. انتخابات اخیر نشان داد روح اروپایی همچنان زنده است اما عناصر متعارض با این نگرش هر روز قوی‌تر می‌شوند. از یک طرف نیروهای جدید و اروپا گرا از جمله سبزها کرسی‌های بیشتری در پارلمان اروپا بدست آوردند و از سوی دیگر نیروهای وابسته به اروپای راست گرا هم 150 کرسی پارلمان را اشغال کرده‌اند. انتخاب فردی قوی و کارآمد برای کمیسیون اروپا در حالی به موردی برای اختلاف نظر کشورهای اروپایی تبدیل شده است که نباید موفقیت‌های نسبی معترضان به اتحادیه اروپا را نادیده گرفت.